

2lec 2009 | 569

BU - III - B - 561 - 494 | 09

EX 318 | 106

1/4 S25

Siedlce, dnia 10 marca 1950 r.

AKT O SKARZENIA

przeciwko

Bonifacemu Głuchowskiemu

oskarżonemu z art. 1 p. 2 Dekretu z dn. 31.VIII.1944r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i zniechania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego/Dz. U. R. P. z 1946r. Nr. 69, poz. 377, z 1947r. Nr. 65, poz. 390 i z 1946r. Nr. 18, poz. 124/.

OSKARZANI:

Bonifacego Głuchowskiego

syna Bolesława i Marianny z d. Miklaszewska, ur. 5 czerwca 1916 r. we wsi Sulki, gm. Borze, pow. Węgrów, tamże zamieszkałego, pochodzenia społecznego chłopskiego, rolnika, 3 ha gruntu, 7 kl. szkoły powszechnej, żonatego-3 dzieci, brak danych o karalności.

/Srodek zapobiegawczy-areszt tymczasowy od dn. 9 grudnia 1949 r. k. 77/.

o to, że

dnia 11 czerwca 1944r. w czasie wojny, we wsi Sulki, gm. Borze, idąc na rękę władzy państwa niemieckiego, działając wspólnie z ~~Bolesławem~~ ~~Zalowskim~~ ujął i wydał w ręce Niemców Uszera Szejnberga, prześladowanego przez władze niemieckie ze względów rasowych.

Czyn ten stanowi przestępstwo z art. 1 p. 2 cytowanego Dekretu.

Na zasadzie art. 22 § 1 p. 3 i art. 25 § 1 k.p.k. sprawa niniejsza podlega rozpoznaniu przez Sąd Apelacyjny w Warszawie.

UZASADNIENIE.

W czasie okupacji niemieckiej, w polu na terenie wsi Sulki, gm. Borze, pow. Węgrów ukrywał się przed Niemcami mężczyzna, narodowości żydowskiej Uszer Szejnberg wraz ze swą rodziną.

W dniu 11 czerwca 1944r. Szejnberg w celu zasięgnięcia informacji o zbliżającej się do granic polski Armii Radzieckiej, wyszedł ze swej kryjówki na drogę, gdzie spotkał gospodarza wiejskiego Czesława Szczurowskiego, z którym wdał się w rozmowę.

Kiedy spostrzegli Uszera Szejnberga przechodzący w pobliżu Bonifacy Głuchowski i Bolesław Zalowski, podeszli do niego i zatrzymawszy go odprowadzili w kierunku wsi Sulki.

Tutaj Głuchowski i Zalewski zatrzymali jadące szosą auto i wydali w ręce Niemców zatrzymanego Uszera Szejnberga.

76

Bonifacy Głuchowski przesłuchany w charakterze podejrzanego nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że żadnego udziału w ujęciu i wydaniu Niemcom Uszera Szejnberga nie brał.

4

Przeciwko Bolesławowi Zalewskiemu sporządzony był oddzielny akt oskarżenia.

Podprokurator

/Z.Konarzewski/

Wykaz osób, podlegających wezwaniu na rozprawę główną:

OSKARŻONY:

76

Wzięcie w Siedlcach
od 7 VII 50

Adm. Konarski w Siedlcach, Sienkiewicza 9
Bonifacy Głuchowski - więzienie w Siedlcach
Zalewski w w. ul. Smolna 34

S.W I A D K O W I E:

42

1. Hanka Zelicer - Wrocław, ul. Stalina 41 m. 7

43

2. Chil Szejnberg - " ul. Daszyńskiego 8 m. 5

44

3. Chawa Szejnberg - " ul. Stalina 41 m. 15

45

4. Fela Firkelman - " 41 m. 7

55

5. Czesław Szczurowski - Warszawa-Gocławek, ul. Modrzewiowa 13

7

6. Apolinary Zalewski - Koszewnica, gm. Borze, pow. Węgrów

8

7. Bronisław Zalewski - Sulki, gm. Borze, pow. Węgrów

9

8. Irena Wiechowska - " " "

-

9. Stanisław Jaczewski - " " "

Informacja - Informacja w/s wizerunku

Nr. 1-2 do pisma obrotowego z dn. 1.VIII.50

L. dn. Nr. 8. 229.49/III - pismo do

Prokuratury Generalnej Ministerstwa Sprawiedliwości

z dnia 17.VI.1950

Podprokurator

/Z.Konarzewski/

KIEROWNIK

Bolesław Zalewski

Akto Śledcza rozpoznawczy w sprawie
Bolesława Zalewskiego Nr. 114 200/49

10. Chwałek Jadwiga w. Sulki, gm. Borne, pow. Węgrów

11. Wesał Karimien " "

12. Kusiła Stanisław w. Pniew, gm. Wiernie " "

13. Chłobonowski Julian w. Sulki, gm. Borne " "

14. Gąsienica Stanisław, Zajezierze, gm. Matyldy, pow. chorąg

Nr akt. T. 1k. 155/50

183

Protokół rozprawy głównej.

Dnia 3 maja 1950

Apelacyjny
Sąd Okręgowy w Warszawie

Sprawa Bonifacjo Ginchowski

oskarżony z art. 1 pkt 2 Dekretu z 31 VIII 1944

Obecni:

Przewodniczący Sędzia Sędzi Apelacyjnego T. Karłowicz

Lewin
Sędziowie

M. Chomien

M. Dylowski

Prokurator

Albilsowski

Protokółant

apl. J. Litwiniński

Wywołano sprawę o godz. min.

Rozprawa odbyła się jaśnie.

Na rozprawę stawili się:

Oskarżyciel prywatny¹⁾

jego pełnomocnik

Powód cywilny

jego pełnomocnik

Oskarżony²⁾

Bonifacy Ginchowski obrońca z wyznies.

obrońcy adw. Albert Golevski

Adw. pełnomocnik adw.

Komuniecki, int. w sprawie

Ze stron wezwanych na rozprawę nie stawili się:

1) Zbędne wyrażenie druku należy przekreślić.

2) Obok nazwiska oskarżonego, który stawiał się, należy wpisać nazwisko jego obrońcy.

Oskarżony podał co do swej osoby (art. 82 k.p.k.).

Imię i nazwisko (nadać nazwisko panieńskie mężatek i wdów); data urodzenia lub wiek; imiona rodziców; miejsce zamieszkania; miejsce urodzenia; obywatelstwo; wyznanie; zajęcie (zajęcie rodziców u nieleńców, męża u mężatek); wykształcenie; stan rodzinny (wolny, żonaty i t.p., liczba dzieci i ich wiek); stan majątkowy; służba wojskowa; przynależność do R.K.U.; order i odznaczenia; zaopatrzenie ze Skarbu Państwa (emerytalne, inwalidzkie i t.p.); stosunek do pokrzywdzonego; poprzednia karalność.

1) Barnisaey G. uelchowski, ur. 5.5.1916, ze wsi Gellki gmin
Boru pod Wądrogą, syn Bolesława i Marianny z d. Lelko-
wskiej, ukończył 7 kl. szkoły powszechnej, rolnik, troje
dzieci, synów dwóch i córek trzech, brat starszy o 10 lat.

Z wezwanych świadków i biegłych, stawili się wszyscy z wyjątkiem: Chila

Rejzberga, w sprawie nie dochodzi, adwokata relacji, w
s. jest nieusłyszany pod tym adresem, brat wiceho-
wskiej, w sprawie nie dochodzi, Józefi, brat, brat
wiadomości o dochodzeniu sprawy.

Świadkowie zostali usunięci do osobnego pokoju. Biegli zgodnie z postanowieniem Sądu pozostali na sali (art. 331 k.p.k.).

Odczytano akt oskarżenia.

Oskarżony zapytany przez Przewodniczącego, czy przyznaje się do zarzuconego mu czynu i jakie wyjaśnienia chce złożyć sądowi, podał:

Przyznaje się [wziął] do winy i wyjaśnił, że faktem jest, że o którymś jest mowa o akcie oskarżenia z dnia 14 stycznia 1943. Stał na polu z kolegami i usłyszał, że po chwili ten kolega powiedział, że do przynajmniej jednego z nich jakiś niemiecki ich osobnik (konfident), który został przesłany do niego, chciał pochwycić ten kolega. Podbiegłszy podbiegłszy, natychmiast go złapał i wydał, okazało się, że to był Walter Szejnberg, którego do osobnika został przesłany. Szejnberg natomiast osobnik, którego z nim rozmawiałem, jak się nazywał. O niemieckim osobniku, jak się dowiedziałem, był to konfident Bonus. Po drodze do niego spotkałem się z nim, który sam się nazywał. Na rozkaz Bonusa, kolega wprowadził Szejnberga do celu. Bonus był niemieckim nie tylko królem i okrutnym, ludzie byli w go. Czyste były upokorzenia ludzi, walczył do śmierci. Bonus, on nie był przy sobie. Szejnberg nie interesował się to kolega. Wiem, że go nie było. Ja natomiast Szejnbergowi, by nie było, ale Bonus, kolega doprowadził go.

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz uprzedził oskarżonego, że wolno mu czynić uwagi i składać wyjaśnienia co do każdego dowodu (art. 335 k.p.k.).

Po wezwaniu świadków na salę Przewodniczący uprzedził wszystkich świadków i biegłych o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, oraz przytoczył treść art. 106 k.p.k.

Zapytani o imiona, nazwiska, zajęcie, miejsce zamieszkania i stosunek do stron świadkowie

i biegli podali: 1) Harika Telcer, lat 14, nauczyciel, zawi wrocław Stolina 41, obywat. niemiecki 2) Chawa Rejberg, lat 36, gosp. domowa, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 3) Stela Fikkelman, lat 26, gosp. domowa, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 4) Antoni Kurovski, lat 43, furmian, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 5) Spolimierz Kalerka, lat 55, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 6) Stanisław Kalerka, lat 46, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 7) Stanisław Kalerka, lat 53, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 8) Stanisław Kalerka, lat 57, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 9) Stanisław Kalerka, lat 53, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 10) Stanisław Kalerka, lat 57, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 11) Stanisław Kalerka, lat 53, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 12) Stanisław Kalerka, lat 57, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 13) Stanisław Kalerka, lat 53, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 14) Stanisław Kalerka, lat 57, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 15) Stanisław Kalerka, lat 53, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 16) Stanisław Kalerka, lat 57, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 17) Stanisław Kalerka, lat 53, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 18) Stanisław Kalerka, lat 57, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 19) Stanisław Kalerka, lat 53, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki 20) Stanisław Kalerka, lat 57, rolnik, zawi wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki

Następnie Przewodniczący uprzedził o znaczeniu przysięgi oraz odebrał przysięgę zgodnie z przepisami art. 111 i 113 k.p.k. od świadków: 20. zgodę stron wolni świadków od przymeczenia.

Pozostałym świadkom i biegłym strony zwolniły od przysięgi. Sąd postanowił osoby te przesłuchać bez przysięgi.

Świadków ponownie usunęto do osobnego pokoju. Biegli zgodnie z postanowieniem Sądu pozostają na sali (art. 331 k.p.k.).

Każdego świadka wzywano na salę osobno i przesłuchano w nieobecności tych świadków, którzy jeszcze nie zeznawali.

Świadkowie zeznali: 1) Harika Telcer „Oskarżonego zabiłem.”

Pierwszy raz spotkałem Guchowskiego w 1942 w ulicy wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki. Pod pretekstem Guchowskiego i Kalerki zabrałem nas, chcieli nas doprowadzić do policy. W tym momencie podano nam kielichy do rąk, niepodatki, mieliśmy w ręku, a myśmy uciekli. Drugi raz zabrałem nas w dniu 11. VI 44, ulicy wrocław Stolina 45, obywat. niemiecki.

Odczytano akt oskarżenia.

Odczytano akt oskarżenia.
Oskarżony zapytany przez Przewodniczącego, czy przyznaje się do zarzuconego mu czynu i jakie

wyjaśnienia chce złożyć sądowi, podał:

[illegible]

2) W. Ellero Hajiberg "Okno o niego miałem
podwójny. Dnia 11 vi 44 uszywałem je przed ucieczką,
podwójny u rycie. Brat mój i mój, chętnie
władaliśmy, wyjętą nie miałem i zabiegamy kumowskiego
zamykając je i mój: wiesz. Oblewaliśmy
zaczynając: Twierdził, że mój brat i mój
pauli bęc mój: dążyć i jest, chodzi do mój
... front by go frustali, jednak pamiątka o mój
zaboli go i się do mój. Lubił mi go podane, i po drodze brat.

horodni rehovyany i vydaty usposobu. Nieviedu, kady z
nich podmeru maly, bo wane mi ludzi obciagajacych
feleri, wien otym i spowidaniem gorkolom. Prok my wz-
niwteru us miedzy ze krasno sluzi, a Gdzysz meloch
droga. Z tej drogi wicla sie miedzy.

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz uprzedził oskarżonego, że wolno mu czynić uwagi i składać wyjaśnienia co do każdego dowodu (art. 335 k.p.k.).

Po wezwaniu świadków na salę Przewodniczący uprzedził wszystkich świadków i biegłych o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, oraz przytoczył treść art. 106 k.p.k.

Zapytani o imiona, nazwiska, zajęcie, miejsce zamieszkania i stosunek do stron świadkowie

i biegli podali:

so. Spasymy Tolevshi O go nisim. Imelodnye
prie vsei bolshii dlia 11.VI. 44w, vidiat emi (prze-
kłada), mieshy nim 15. giu chovshi. Znydei
khopoi is Tolevshi i ni go udem.
Potulidani woge znisim, dlia 15.II.1950.
10.XI.1949w zioroni ne rozprawy o sprawie Tolevshygo.

Następnie Przewodniczący uprzedził o znaczeniu przysięgi oraz odebrał przysięgę zgodnie z prze-
pisami art. 111 i 113 k.p.k. od świadków.

so. Borimiro Tolevshi. Idac drog nie fastotko
podkatiem gromode ludni, rozumiem giu chovshiepi
Tolevshygo, oraz stopczya foridku ludni i neru.
U mostny jakies 300 in mty notem, miet gei chovshiepi Tolevshygo.
Tak rokie zatmyusia is, Tolevshi i giu chovshi dofravostili
do mty. U now. Dotierem, em vidiat emi, em lo bni
o-mty; Tolevshi i ale karpakale indvili. O Borwiri mty
sty notem

Pozostałych świadków i biegłych strony zwolniły od przysięgi. Sąd postanowił osoby te przesłuchać bez przysięgi.

Świadków ponownie usunięto do osobnego pokoju. Biegli zgodnie z postanowieniem Sądu pozostają na sali (art. 331 k.p.k.).

Każdego świadka wzywano na salę osobno i przesłuchano w nieobecności tych świadków, którzy jeszcze nie zeznawali.

Świadkowie zeznali:

4) Stanisław Jaworski Idzie do domu ianvarijem. 37
 spaceruje po jednej stronie drogi Ulica Sejnberg, a
 po drugiej stronie drogi, rekrutacja grupy ludzi. Gości
 chcieli nadjechać samochodem, idąc w kierunku domu
 ianvarijem. W drodze nadchodziło auto z dwoma osobami
 ludźmi i napomnieliśmy nikogo. Auto nadjechało od
 strony lewej.

Świadkowie zostali usunięci do osobnego pokoju. Biegli zgodnie z postanowieniem Sądu pozostali
 na sali (art. 331 k.p.k.).
 Odczytano akt oskarżenia.
 Oskarżony zapytany przez Przewodniczącego, czy przyznaje się do zarzuconego mu czynu i jakie
 wyjaśnienia chce złożyć sądowi, podał:

5) Julian Lichosieczni Dni 11. VI 44 (o niedziele).
 idąc drogą ianvarijem o idąc, od strony Marynarskiej
 osoby grupy ludzi, które zatrzymała ich ktoś w sali.
 Powołał ich do siebie, jeden osobnik był z karabinem,
 druga osoba była Polak, a trzeci był to Uwe Sejnberg
 Uwe, do osobnika z karabinem wzięli go samochodem,
 a Polaka wzięli w. Ludzie nie mieli nic do niego,
 wzięli Uwe Sejnberga. W tej grupie ludzi widziałem
 Guchowskiego, Syna o Borun, a ci są ludzie,
 wydawało mi się, że ich nie ma.

Sygn. akt

SENTENCJA WYROKU

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sad

Dn.

w

w składzie następującym:

Przewodniczący

~~Sędziowie~~

Ławnicy

Protokollant

w obecności

Prokuratura

rozpoznawszy dn.

1950

sprawę

Domforeg

urodz

w e u n s u e l s q w b o n e

syna (eórkí)

Polesi are i llatiminy ud lillak nekei

063

dnia 11. czerwca 1944, o czym nie wspomnę, że wsi Sullsi, a nie Bone

Idąc nie rła wiodem hanista niemieckiego, o nastajee

odsluži z imenimi občanov mest i okolost o vseh Nieuicov

9. Quercus fimbriata Willd. Quercus fimbriata Willd.

2010-01-01 to 2010-01-01

[illegible]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

Ques: $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

Борисово. Я иду в школу. Утром в 8 часов. Понедельник. 10.09.19. (1)

att. 1 p. 2 Deteln i den 21. VII 1999. (21. VII 1999)

роз 378) по реини мого в про роб в ак ек охроне на о фруму

† valo kuuuunje us go po niyiki puyimago, puyimago puy

kolowanku ost. 5 cyt Deluho mo / 2003 first no. slw lat

изменения в отношении окислительных процессов

2017

M. S. Wz6r Nr 112 k.p.k.
Sentencja wyroku pierwszej instancji S. A. i S. O. (art. 337, 338).

od dnia 3. grudnia 1944 do dnia 8. lipca 1950
pomimo że zgodnie z art. 8 cyt. Dekretu omawia
względem niego istnieje już publikacji i obywatelskich
zawierających nie więcej jak pięć albo sześć
tego mienia.

Na podstawie art. 461 K.P.V. oraz art. 9 Dekretu o
wprowadzeniu w życie Konwencji w sprawie
Bonifacjusza Głuchowskiemu na nowo w Kancelarii
Kancelarii i ofiarę w wysokości 10.000 zł.

Budek.
Bereda

Dziennik wkr. adw. 1950	
Ob. Sąd. 1950	
17. 7. 1950 r.	
Zm. 31. VII 1950 r.	

Sprawozdanie - informacja w/c m. 1950
Nr. 22 do pism
L. dz. N. S. 5
Nadcom. Sądowniczy
w dniu 16 X 1950

WZNIK
Sąd. 1. do 1950

Uzasadnienie

66

Osk. Bonifacy Głuchowski przyznał się do winy i wyjaśnił, że w krytycznym czasie stojąc na polu wraz ze swym znajomym Zaleskim usłyszał jakiś krzyk. - Tymże czasie najechał jakiś nieznajomy którym jak się później okazało był konfident niemiecki nazwiskiem Borutz. - Borutz nakazał oskarżonemu i Zaleskiemu udać się na miejsce skąd dochodził krzyk i tam zastali niejakiego Gałzkę oraz Zyda nazwiskiem Szejnberg. - Nieznajomy, kazał im owego Zyda doprowadzić do wsi, gdzie stał samochód z Niemcami, którym owego Zyda oddano. - Jak wynika z zeznań świadków Hanki Felicer, Chawy Szejnberg i Telki Pinkelman, stan faktyczny pokrywa się z wyjaśnieniami oskarżonego o tyle, że świadkowie ci ukrywający się w danej chwili w życie widzieli całe zajście, jednak nie widzieli konfidenta Borutza. - Według zeznań tych świadków, oskarżony wraz z Zaleskim, skazanym już prawomocnie za powyższe przestępstwo, ujęli owego Zyda nazwiskiem Szejnberg i doprowadzili go do wsi. - Jak wynika z zeznań świadka Stanisława Gałzki, który potwierdził okoliczność, że konfident Borutz faktycznie z bronią ręku był obenny w chwili, gdy on spotkał się z Szejnbergiem i razem z nim był Zaleski. - Również i świadek Julian Wiklaszewski potwierdził, że Szejnberga prowadził Zaleski i jakiś osobnik z kabiniem w ręce. - Wobec tego, iż identyczne okoliczności zostały ustalone już w sprawie zeciwko Zaleskiemu, do Sygdn. Sąd uznając winę oskarżonego Głuchowskiego za ustaloną, wymierzył mu karę przy zastosowaniu art. 5 kretu sierpniowego, biorąc pod uwagę okoliczność, że oskarżony działał pod wpływem rozkazu. - Wobec postanowienia wyroku, opierają się na odnośnych przepisach ustawy.

Tadeusz Pawłowski

Opis wyroku

wystąpił 26. X 50

1) jeden egzemplarz Ob. Interesowi S. A.

2) trzy " " Prokuracji S. A.

Sekretarz

Lawiszy, wice
kierownika, nie zgłosił
og. dla popierania wyroku
Przewodniczący Wydziału
25 X 50